

KURIER LITEWSKI

w WILNIE dnia 27. Pazdziernika V. S. ROKU 1809.

S. PETERSBURG VS. d. 12 pazdziernika.

J. J. Moś na przedstawienie GM. Sazenowa dowodzącego korpusem odwodowym oświadcza swoje ukontentowanie Generali Maiorom Jhnatiew i Jermolow; Pulkownikom brygady leybgwardyi Preobrażeńskiej Połuietow, Semionowskiej Durnowa, Jmayłowskiej Szenszyn, i strzeleckiej Woieykowi: tudzież dowodcom szwadronow batalionow i rot od pulkow Pawłohradzkiego luz, Kiiowskiego gr, Brańskiego musz, Riażskiego m, Galickiego m, Kostromskiego i Pskowskiego. Toż na przedstawienie Generala od infanteryi Barkłai de Tolli J. J. Moś obiawia ukontentowanie szefom pulkow musz: GM. Alexieiew i Wadkowskiemu, tudzież dowodzącemu batalionem leybgwardyi Preobrażeńskiej Pulkownikowi Kazarinow; i naresztę na przedstawienie W. Xcia Konstantyna szefowi pulku ulanow Generali Maiorowi Lisaniewiczowi. J. J. Moś naymilościwiej pozwolił raczył pulkom Siewskiemu muszkieterskiemu, i 3mu strzeleckiemu za ich znakomitą odwagę i waleczność bić marsz grenadyerom właściwy.

Dnia 27 i 28 września z Kronsztadu 22 okręty towarem rossyyskim ładowne odplynęły na morze wróżne strony; jeden okręt Gdański żegluje do Filadelfii. Przez ominione półrocze do miesiąca lipca weszło przez Połongę złota na 525922 rubli, a srebra na 522155 rubli.

PARYŻ d. 19 pazdziernika. Z Dziennika państwa, Hamburskiej, Fran—Negocyacye z Austryą koniec wzięły pomyślny. Imperator nietracąc chwili powróci do tej stolicy: w Fontenebleau czynią przygotowania na przyjęcie Monarchy. Napoleon ma tam zabawić całą jesień. Wszystko jest użyte ku wygodzie ozdoby i piękności tego zamku. Woyska nasze rozpoczęły wielki marsz do Hiszpanii: regimenta iedne po drugich tam ciągną: 24 t. konskrypcyonistow odwodowych wyrokiem Senatu do woyska liniowego wcielonych tamże pospieszy: słowem tak rozporządzono wszystko że 80 t. świeżego woyska w ciągu 6 tygodni stanąć może za Pireneami. Za woyskiem sam Imperator poiedzie do Hiszpanii; teraz nawet wiele wozow i koni monarszych do Bayonne przybyło. Officerowie gwardyi w Szenbrun uprzedzeni zostali, iż za powrotem do Paryża nie zabawią w stolicy dłużej nad 3 dni i bez żadney zwłoki do Hiszpanii pospieszą. Wszystkie przygotowania pokazują że woyna hiszpańska będzie popierana z całą tęgością i mocą.

Tym czasem w Hiszpanii nie niezasło godnego uwagi: woyska rozłożone są w swoich sta-

nowiskach dawniejszych, gotowe za najpierwszym hasłem zgromadzić się na obronę Króla i stolicy, uderzyć na zuchwałego nieprzyjaciela i odnieść zwycięstwo. Armia francuzka w naylepszym stanie; dotąd nie wiele ucierpiała od niezwyčajnego sobie klimatu; liczba chorych znacznie zmniejszyła się; uzdrowieni do korpusow swoich przyłączyli się. Mar Victor X. Belluno stoi w pólnocney części prowincyi Mancha, osadza 3 wielkie drogi od południa do Toledo, Araniuez, i Madrytu prowadzące, tudzież uważa obróty armii hiszpańskiej G. Venegas, który błaka się w górach Sierra Morena: główna kwatera Marszałka Victor jest w Madrideios. G. Sebastiani z korpusem swoim jest rozłożony między Araniuez Tarracona i na pólnoc Madrytu; w tymże okręgu znajdują się woyska odwodowe. G. Kellerman dowodzi między Burgos, Valadolid i Segowią. G. Bonnet osadza prowincyą Montanna i porty znaczniejsze, M. Ney X. Elchingen rozciąga się od Zamora do Salamanki i łączy się z korpusem M. Soult X. Dalmacyi, który stoi w pólnocney Extramadurze. M. Mortier Xiążę Treviso w środku Extremadury uważa obróty woysk rokoszanow, które oddzieliły się od Anglikow. Generalowie Wellesley i Beresford z Anglikami, G. Wilson z Portugalczykami cofneli się do Portugallii. Od czasu ostatnich zwycięstw pod Talavera i Almonacid niezasły żadne wypadki — Między insurgentami urodziły się fakcye iedne drugim przeciwne; z tych przedniejsze są dwie, iedna za Anglią druga przeciwko Anglii trzymająca: powstały one od czasu pokazania się Brytanow na ziemi Hiszpańskiej: wtenczas fakcya Angielska ieszcze nie miała wielkiego wpływu; znacznie powiększyła się i do wielkiego kredytu przysłała za przybyciem Grła Wellesley i iego brata Lorda Wellesley iako nadzwyczajnego posła. Do tej fakcyi przyłączyli się kupcy oraz płatni wodzowie i officerowie, tudzież niektórzy członki Junty Sewilskiej: wszakże ogół Junty centralney jest przeciwny Anglikom zachowując wielki przedział między interessami hiszpańskimi a widokami mniemanych sprzymierzeńcow.

G. Delaborde został dowodzą 4tego korpusu a M. Soult postąpił na Maiora Generala w armii fr. w Hiszpanii na miejsce Mar: Jourdan. Z Bayonne odbieramy wiadomość że tamtędy już przechodzić zaczyna woysko fr. do Hiszpanii: wiele mocnych oddziałow woysk polskich przeciągnęło przez Pirynei. W departamentach południowych spisują młodzież urodzoną roku 1791 od 1go stycznia do 31

grudnia: mówią że konskrypcya z roku 1811 będzie wybrana. Takie natężenie dowodzi wielkości zamiarow Napoleona.

Monitor od niejakiego czasu ciągle wiele donosi o interessach hiszpańskich: na doniesienie G. Wellesley, o jego dobrowolnym ustępie do Portugalli, tak odpowiada „G. Wellesley dziekować powinien rzece Tagus, że ona ratowała od ostatniej zguby wojsko jego; lecz sami tylko Anglicy wierzyć mogą iemu, że on podług swego upodobaania kierował obrótami: czemuż nie cofnął się przez Placencją gdzie miał swoje magazyny? Czemuż przynajmniej nieprzeprowadził się przez Tagus po moście pod Almaraz? dla czego poszedł na most Arzobispo a ztamtąd rzucił się między góry i skały na nieznaione szlaki? Biorąc G. Wellesley za człowieka rozumem obdarzonego nigdy niemożna tego ustępu nazwać dobrowolnym „Z powodu usprawiedliwienia G. Wellesley przez pisma angielskie które głoszą że niedostatkiem żywności ściśnione wojsko cofnąć się musiało, Monitor czyni następną uwagę „Każdy pobity lub niezdatny usprawiedliwia się niedostatkiem żywności; to nie jest prawdziwą przyczyną tylko pretextem. Któż uwierzy iżby wojsko od 26 t. nie znalazło dla siebie dosyć żywności w okolicy, gdzie wiele miast osiadłych zhayduie się. Chyba pisarze Londynscy chcą wrażyć że ich wojsko wynosiło 300 t. piechoty a 40 t. jazdy; w tym przypadku było dosyć ludu do boju i do zgromadzenia żywności. Jedne miasto hiszpańskie może wyżywić przez 2 miesiące dywizyą od 20 t. Jeżeli G. Wellesley tak był troskliwy o żywność, dla czegoż opuścił i stracił swoje magazyny? Jego plany opierały się o Placencją, w której zgromadził niezmiernie składy zboża; czemuż nieprzeszkodził zdobyciu tego miasta? Rozumiał z początku że M. Soult ciągnie z 8 t, dowiedział się później że ten wódz idzie z 16 t, a zatem posłał na spotkanie dywizyą, lecz kiedy nagle uwiadomiony został że dąży z 60 t, spieszenie uciekł na nieprzebyte drogi, 35 dział rzucił i całą straż tylną zostawił. Gdyby wodzowie podług reguł wojennych niepośpieszyli się z wydaniem bitwy aźby wszystkie korpusy były połączone, icdenby anglik nieuszedł z pobiowiska. Niema wodza mniej doświadczonego i mniej biegłego lubo z częścią wojska uciec potrafił.

Popisują się Anglicy, że wyspę Walcheren zatrzymują, i iey bronić będą szalupami kanonierskimi. Zyczymy barzo, odpowiada Monitor, ażeby anglicy w tym przedsięwzięciu wytrwali: ubędzie nieprzyjaciół w innej stronie, choroby zniszczą dywizyą wyspy strzegącą, i nakoniec pokonamy resztę, kiedy zechcemy; a natenczas zamiast załogi od 2ch do 5 t, która składa oręż prawie niedobytyszy jego, zostawimy korpus od 15 do 20 t. na straż tej wyspy — Pozwolili Anglicy Merowi miasta Flessyngi powrócić do Francyi; chcieli ażeby zdał rachunek z czynności swoich tudzież rapport o stanie miasta; odpowiedział że pierwszy należy do Napoleona, a drugi bydz musi wiadomy samym anglikom którzy bombami rozwalili budowle — M. Verhuel stojący z flotyllą [pod Lillo] czyni na rzece rozmaite obróty dla trwożenia

nieprzyjaciół, którzy stoją pod Flessyngą na morzu w takiej sile z jaką przybyli —

Kommissya w Rochefort wydała różne wyroki przeciwko kapitanom oskarżonym o stratę okrętów Tonnere, Calcutta, Tourville i fregatty Indienne — Minister wewnętrzny Cretet dla słabości zdrowia uwolniony od obowiązkow, a za zasługi w radzie stanu umieszczony. Na jego miejscu ma bydz Montolivet dyrektor grobel i mostow — Jaubert sekretarz Imperatora co do językow wschodnich powołany do Szebrun wyjechał — Minierowie z gwardyi Imperatorskiej w lipcu roku zeszłego w Andaluzyi uwięzieni i w Cadix trzymani uciekli i przez tysiączne niebezpieczeństwa na lądzie i morzu dostali się do wielkiej armii do Wiednia, dziś nazad na dawniejszy teatr powracają.

LONDYN d. 30 września. Z Spektatora, Korr, Hambur, Nord, Mis — Jeszcze nieodmieniło się nasze ministeryum; lecz już Lord Grenville przyjechał, a Hovick, Grey, przybyć wkrótce obiecał; oba oświadczyli iż niechęć wiązać się z teraźniejszymi członkami gabinetu. W liście Lorda Grenville do Lorda Perceval godne są uwagi te wyrazy „nie dla osobistej niechęci, usuwam się od towarzystwa z dzisiejszymi radcami Króla, lecz ponieważ przekonany jestem że w teraźniejszym przesileniu interessow Europy moia przytomność bynajmniej ożywniepożyteczną nie będzie „To pismo było przed stawione królowi. Pierwszą przyczyną niechęci Lordow Grey i Grenville jest przeświadczenie o nieużyteczności wypraw od niejakiego czasu w dalekie strony wysłanych na pewną stratę. Ktokolwiek bądź weydzie do gabinetu, niezawodnie trzymać się będzie systematu przeciwnego administracyi dzisiejszej niemilej dla większej części narodu. Na radzie wczorayszej byli Lordowie Liverpool, Camden, Chattam, Harrowby, Bathurst, Westmoreland, Mulgrave, Levison Gover, i Perceval. Przyjechał do stolicy Lord Dundas z Irlandyi mając wziąć ministeryum wojenne na miejscu Lorda Castlereagh; lecz dowiedziawszy się że dawni ministrowie niektórzy zostają w gabinecie, oświadczył że nieprzyymie ofiarowanego stopnia — Parlament odroczony do 21 listopada.

Nieprzyjaciele wzmacniają się nad rzeką Escant i na brzegach; czynią wielkie przygotowania do attaku, lecz ten podobno nienastąpi aź choroby nas wyniszcza i ustana zostawiać wolne pole francuzom. Podług rachuby lekarzow w jednym tygodniu umarło 575 żołnierzy i 5ciu officerow a 8600 leży w szpitalach. Tym czasem utwierdzamy miasto Middelburg i Flessyngę; koszary budujemy angielskim sposobem — W Portsmouth wyporządzamy 6 okrętow dla ienow francuzkich na Walcheren wziętych — Liczba chorych anglikow w Deal wynosi 12 t; codzień umiera około 100 ludzi. Z Flessyngi przybyło do Margate 14 officerow, Lord Bentink, Pulkownik gwardyi Disney, Hutchinson, kapitan okrętu Evans; wszyscy mocno chorzy.

W Lizbonie odkryto spisek do którego wchodziły najznakomitsze osoby: aresztowano zatem wielu sędziow i innych dostojnych mężow; wszystkich w zamku Belem osadzono. G.

Berefford niewiadomo dla czego tam się znajduje, ani słyhać gdzieby jego armia była—Z Corogne piszą że 15 t. woysk G. Romana postąpiło do Ciudad Rodrigo—Lord Wellington G. Wellesley podług ostatnich wiadomości miał główną kwaterę w Badaioz; woysko zaś było rozłożone w Merida, Albubquerque, Campo-Maior, Villa-viciosa. Liczono 7 t. rannych i chorych w obozie. Jazda otrzymała świeże konie, których barzo potrzebowała. Francuzi zamysłali rozpocząć nową kampanię w Hiszpanii: z Bordeaux przyszła wiadomość że droga do Bayonne zawałona jest artyleryą amunicją, jazdą i piechotą; już 40 t. woyska świeżego miało stanąć pod Piryneami.

Posel austriacki Staremburg odebrał gońca od swojego dworu; podpisany rozeym zapowiada blizki pokoy: fregatta nasza wysłana z pieniędzmi dla Cesarza powróciła do Anglii—O wolności żeglugi morskiej więcej nad inne czasy mówić zaczęto. Z Ameryką po zerwaniu dawnych negocyacji Lorda Erskine do nowych nieprzyszło; niewiadomo czyli nowy posel nasz Jackson potrafi zagać nowe układy, gdy ministeryum zganiło negocyację jego poprzednika. To pewne że Stany ziednoczone wydały już uchwałę zakazującą handlu z Anglią; i takowy zakaz po wszystkich portach ogłosiły. Generalny konsul hiszpański ogłosił że Junta centralna w Sewilli wyrokiem d. 16 czerwca pozwoiliła w prowadzać wszelkie zboże do Hiszpanii bez cła opłaty. Rząd nasz nieodwoływając rozkazow gabinetowych pozwoilił niektórym wolności kupcom; mogą oni wyprawdzać do portow francuzkich towary osadowe i rękodziel angielskich; wzajemnie francuzi z portow swoich mogą bezpiecznie prowadzić do Anglii zboże, pszenicę, mąkę; wszakże to niedłuzey trwać będzie iak 2 miesiące. Rzecz ciekawa iak się zakończy wielka sprawa względem wolności morza! Napoleon po skończoney wojnie obróci wszystkie siły swoje na pokonanie nas w Hiszpanii i zamknięcie nam portow tego pułwyspu—P. Adams jest ambasadorem stanow ziednoczonych u iednego mocarstwa pułnocnego—Okręt wojenny francuzki Cyrenne zawinął d. 7 sierpnia do New York; z pomyslnemi dla Stanow wiadomościami we 2 dni pewniey drugi okręt przybył z nowemi propozycjami; azatym odtąd pisma nasze mówić przestały o wojnie między Francją a Ameryką. Codzienn mnoży się liczba korsarzow francuzkich.

HAMAURG d. 18 pazdziernika. Z Hamburgskiey, Frankfortskiey, Zuschauer. Amsterdamburg i inne miasta niemieckie z dział strzelały głosząc pokoy zawarty między Francją a Austrią. Król holenderski Ludwik kazał wywiesić flagę Królewską. w Wiedniu politycy zatrudniaią się docieceniem iak długo francuzi w kraiach austriackich zabawią, gdyż o rozrządzeniu prowincyi nikt niewątpi. Zwinęto obozy pod Krems Szpic i Enzersdorf, woysko rozłożyło się po przedmieściach Wiedeńskich; gdzie odpoczwszy przez czas nieiaki uda się do Hiszpanii. Oświadczył Napoleon wielu Marszałkom iż oni natychmiast powróciwszy do Francyi udadzą się na południową wyprawę. Zandarmowie wyborowi tudzież

strzelcy gwardyyscy, iakoteż Proporcyc polscy Krasieńskiego wyciągneli już z Wiednia nakazując po drodze konie pod przejazd Napoleona—W Aszpurgu zatoczono działa na wały i wszelkie przygotowania uczyniono dla powitania Bohatyrza. Rozumieią że wstąpi do Munich. Roboty koło szanecow przedmostowych pod Szpic, Tabor i w innych miejscach nad Dunajem zawieszzone zostały—XXta Abrantes i Reguzy do Francyi poiechali.

Z powodu uchybionych subsydiow angielskich gazeta Wiedeńska donosi że posiłki angielskie tak w pieniądzech iako też w ludziach w tenczas dla sprzymierzeńcow przychodzą kiedy już miia potrzeba; tak roku 1805 przyszły, kiedy już los wojny był rozwiązany i posłużyły nieprzyjacielowi—AX. Maxymilian brat Cesarzowey znaiomy z obrony Wiednia dowodzi w Siedmiogrodziu. Niektóre komitaty węgierskie na żądanie AX. Palatyna raz drugi dostarczyły insurrekcyą. W kościele S. Stefana Wiedeńscy obchodzili d. 4 uroczystość imienin Franciszka 2—X. Lichtenszteyn wiele pracował względem zawarcia pokoiu—Andrzej Hofer naczelnik Tyrolczykow w dzień imienin Cesarza dawał obiad na 200 osob.

Król bawarski w Munich odebrał pomyslną wiadomość przez gońca z Szenbrun. Kazał naywspanialey wyporządzić pałac Nymphenburg dla przyjęcia gościa wielkiego: rekwizycją zaięto 40 cieślow na zrobienie rusztowania do przepyszney illuminacyi; wieże i ogrody będą oświecone. Zandarmowie wyborowi Imperatora rozdzielili się na drodze do Strażburga; gwardya proporcow Polskich do ułatwienia podobnegoż wygod i pewności należy. W Auszpurgu legion G. Bronikowskiego utrzymuje porządek i całą straż miasta składa: należący do niego ludzie mają postać prawdziwie marsową; codzienn ich liczba powiększa się powracającemi z Francyi Gallicyanami—Portugalczykowie w drodze do Wiednia wstrzymani zostali; twarzą są ciemney, niektórych fizyognomia podobna do Maurow—Mar: Bernadotte poiechał z Auszpurga do Munich—Telegrafy codziennie są w ruchu; niewiadomo czyli one korresponduią, czyli będący przy nich ludzie ćwiczą się w sztuce przesyłania sobie danych znakow.

Przy końcu miesiąca września Tyrolczykowie podzieleni na 4 wielkie gromady uderzyli razem na wawoz Lofer przez 1400 Bawarczykow broniony: wdarli się na spadziste góry dotąd za niedostępne rozumiane, i zmusili ostatnich po mężnym odporze do ustępu z niemłą klęską do Saltzburga. Późniey pokazali się rokoszanie na górach na południu miasta Reychenhall leżących, lecz widząc załogę gotową do przyjęcia, tudzież wszelkie szlaki działami osadzone, z oczu znikneli: forpoczty ich zbliżają się o 500 krokow od miasta. Noszą kapelusze ciemno zielone ozdobione wstęgami światłemi i pioropuszem wysokim z piorptaszych: szyja, piersi i kolana są nagie. Zdobywszy przemocą wawoz Lofer wtargneli przez Pinzgau do kraiu Saltzburskiego i zmusili okolicznych mieszkańców do połączenia się z sobą przybliżyli się do samego miasta Saltzburga o półtorey godziny wpadła na nich jazda z kon-

na artyleryą, zrabala 400 a 60 proszących o miłosierdzie uwięzila: reszta uciekla w góry ścigana kartaczami letkiej artyleryi. Jeńcy zgodnie mówią iż są przymuszeni do buntu—

Spokojność, w której zostawiono Tyrolczyków, tyle ich nadęła że codziennie ich oddziały z Walteliny wpadały do Włoch północnych posuwając się aż do Belluno dla zebrania żywności, której cierpią wielki niedostatek. G. Caffarelli minister morski i wojny w królestwie włoskim, odebrawszy od Imperatora rozkaz osadzenia Trydentu, zgromadził koło Werony 5 t. żołnierza i wysłał G. Peyri z tym wojskiem do Trydentu; tegoż czasu drugi oddział od 1200 ludzi udał się do Cortina niedaleko Cadore. G. Peyri ciągnąc po za Adydzę opanował stanowisko Alla, zmusił rokoszanów do ucieczki, i niejakie trudności przełamawszy osadził Roveredo a d. 28 przyszedł do Trydentu. Insurgenci przedsięwzięwszy bronić miasta uczynili wycieczkę, lecz ze stratą 300 ludzi odparci zostali, a wojska włoskie wspólnie z uciekającymi do miasta wpadły: iazda na ulicach barzo wielu wysiekła. niektórzy byli w domach zasiedli; lecz na rozkaz G. Peyri municypalność wszystkich wydała. Rozprawa ta czyni zaszczyt wojsku włoskiemu— Po zdobyciu Trydentu regiment 3ci pociągnął do Vins lecz znajdując most zrzucony a rzekę wezbraną niemógł przeprawić się. G. Peyri przedsięwziął środki na zabezpieczenie miasta. Magistrat wydał odezwę do obywatelów żeby się spokojnie zachowali iuż przez wzgląd na słusność sprawy Napoleona i jego potęgę, iuż przez wdzięczność że Trydent szturmem dobyty niebył podług praw wojennych zrabowany—Tyrolczykowie cale niemają żywności i ołowiu: przepuścili kupców iadących z towarami do Bawaryi, zachęcając ażeby powracając zboże przywieźli; Hofer podpisując pasport przydał iż tyrolczykowie nie będą umierać z głodu jeżeli rząd bawarski niepozwoli wywozu. Do Reinchenhał miasta bawarskiego przysłali na piśmie rekwiżycją ażeby im ołow był dostarczony; lecz na to żadney im niedano odpowiedzi—Hofer utrzymywać zaczął stoł wielki i kuchnię wygodną; kiedy niektórzy iemu czynili uwagi odpowiedział „trzymając oberżę długo ia wszystkim wygodnie służyłem, czas iest ażeby dziś mnie uraczono.

WARSZAWA d. 25 października. Z Warszawskich, Krak, Pozn, Hambur. Rada stanu w Warszawie, a JO. Xże Józef Poniatowski w Krakowie, odebrali przez gońców, pierwsza z Drezna od Króla saskiego, drugi z Wiednia od Xcia Neufchatel, urzędową wiadomość o podpisaniu pokoju dnia 14 października w rocznicę pamiętnej bitwy pod Jena. Azatym w obu tych stolicach wiadome nastąpiły uroczystości setnym z dział wystrzałem ogłoszone—W Szenbrun po podpisaniu traktatu, przez następny rozkaz, pokoy wojsku był ogłoszony „Dziś d. 14 paździer: o gtey z rana Hrabia Champagny minister spraw zagranicznych Imperatora fr. i Króla włoskiego, tudzież Xże Lichtenszteyn pełnomocnik Cesarza austr: pokoy podpisali.

Za pozwoleniem Cenzury wileńskiej w Drukarni Uniwersytetu na Gazetę oddzieloney.

DODATEK

JPP. Marszałkowie każą tę wiadomość przez wystrzał artyleryi ogłosić. GM. Alexander.

Z Warszawy wielki transport artyleryi i sprzętów poszedł do Krakowa: tamże ruszyły wszystkie wojska zapasne: wkrótce armia Polska wynosić będzie 60 t. żołnierza. W cyrkulach Mystenickim i Sandeckim w Gallicyi starey zostało 8 t. cesarskich. W Saxonii officerowie francuzcy zakupują wielkie magazyny dla 8mego korpusu w Niemczech pozostać mającego. G. S. Cyr liczy 15 t; drugie tyle wynoszą Sasi Polacy i żołnierze Xięstwa Bergu.

Szefowie szwadronow iazdy polskiej Sokolnicki, Pracki, Strzyżewski, Zaiączek, Kuratowski, Sucharzewski zostali maiorami. Kapitani Bronikowski, Dębiński, Kosecki, Lubowiecki, Cielecki, Radzieiowski, Siemiątkowski, Suchecki, Tomicki, Konarski, Borzęcki postąpili na szefow szwadronowych. W piechocie Gallicyysko-Francuzkiej umieszczeni następnii sztabs-officerowie, w pułku 1szym Pułkownik Szneyder, maior Zakrzewski, Podpułkownicy, Sour Kąsinowski, Winnicki, Dębiński: w pułku 2gim Pułkownik Siemianowski, maior Skalski, podpułkownicy Gąsierowski, Kozubski, Malinowski: w pułku 3cim Pułkownik Miaskowski, maior Reynhold, podpułk: Węgierski, Glazer, Rożycki, Mycielski: w pułku 4tym Pułkownik Kęszycki, maior Koszarski, podpuł: Morosławski, Szembek, Meyer i Hoppen: w pułku 5tym Pułkownik X. Czartoryski, maior Bolesta, podpuł: Dulfus, Dobrogoyski, Wasilewski; w pułku 6tym Pułkownik Hornowski, maior Blumer, podpuł: Domański, Praszynski, Pawłowski i Połoński.

Monitor Paryzki ogłaszając korzyści w Hiszpanii nad insurgentami odniesione wyraża iż proporcow Polskich officerowie Janikowski i Konopka na szczegulnieyszą pochwałę zasłużyli; pierwszy uderzywszy na oddział hiszpanow, stracił konia, lecz wszystkich ich zabrał. Adjuutant dowodzący Xcia Treviso Dembowski naczelnik sztabu z 2ma nurkami pontonierami zgłębił rzekę Tagus koło Arzopispo, wynalazł brod, i pierwszy na czele kolumny stanął na lewym brzegu.

Od granic Tureckich przychodzące wiadomości zawierają, że rozgłoszony pogrom wojsk Serbijskich niebył prawdziwy; że ci odparli Turkow i połączyli się z posilkami—Poseł angielski Adair domagał się u Dywanu ażeby pozwolone było przeyscie okrętom wojennym angielskim przez Dardanelle na morze czarne, lecz na to zezwolenie Sultana nie nastąpiło—W. Wezyr przedsięwziął nayostrzeysze środki do zgromadzenia ile można naywięcey wojsk ottomańskich. Wszakże ręczyć niemożna za żadne doniesienia o wypadkach w narodzie, który niema ani pism peryodycznych ani drukarni—W Królewcu poświęcono chorągwie dla nowych regimentow przeznaczone. Xiężęta Pruscy obieżdżając prowincye kraiu swojego przez odezwy do obywatelów oświadczają dzięki za przywiązanie mieszkańców i ręczą wzajemną od siebie przychylnosc. Twierdze pruskie Szczecin, Kistryn, Głogow nieprzestają być osadzane przez wojska polskie i francuzkie.

DODATEK Nro. 86.

DO GAZETY KURJERA LITEWSKIEGO

w WILNIE dnia 27. Października. ROKU 1809,

Roku 1809 miesiąca septembra 10 dnia Oświad-
czenie imieniem Star: Jankiela Szaiowicza byłego pier-
wszej gildy kupca obywat. Szylłanskiego i wiln: w na-
stępny sposób czyni się: w ciągu trzydziestoletnim trakto-
wane w kraiu i za granicą pruską kupiectwo, tyle zewsz-
stkiemi bankami i kupcami było rzetelne, ile dla każdego
człowieka jest rzeczą stosowną; przez tyle czasow wpraw-
dzić o długi iakowekolwiek niebył po Sądownictwach
żałujący prozekwowany, to samo dowodzi rzetelności ku-
pieckiej: dziś gdy żałujący czuie się być wiekiem skoło-
tany gdy sam za granicą pruską znajdowania się nie-
ma już potrzeby, lecz z pobudki praktyczney, iak się na in-
nych wydarzała chcąc dla siebie i successorow swoich
zachować ostrożność, o tym nadmienić nieco przed się
berze: w czasie handlow prowadzących się żałujący przez
lat pięć dla choroby ciągłej niemogąc być za granicą
miał faktorow szafarzow i synow swoich do załatwienia
interesow umocowanych i posyłanych; przez nich do kan-
torow królewieckich i kowieńskiego na ukaziciela cerograf-
fy przez żałłego podpisane powierzały się, które z włas-
ności handlowej żałującego iako oficyanty, już to pie-
niężmi, już też i towarem opłacali, między tym wyda-
rzało się że długi za cerografami opłacone zostawały
przez ich ręce a cerografy niektóre już to przez kantor
kupiecki, już też przez samychże zdjęte że zostały, u-
pewnili; zwyczaj powszechny wierzyć każe kantorom
harmonią mającym już też i swoim oficyantom i Synom
na których tyle kładzie się wiary, ile zupełne zaufanie zdołać
mogło: lecz żeby z czasem w dobrej wierze czytając się
z oficyantami roztania, a pod tytułem zdranych i niepo-
wroconych cerografow do kantorow królewieckich i ko-
wieńskiego dawanych w czas przyszły niewynikł iakowy
pod Zał lub successorami podstęp lub zdrada, że za żad-
nym cerografem na ukaziciela wydanym żadnego ani w
Kownie ani w Królewcu pruskim niemam długu prócz w-
ogule zł: czterech tysięcy pięciuset Openheimowi w Kró-
lewcu za dwoma cerografami kawentując się za Chaima Jan-
kielowicza syna mego wydanemi, a zatym iesliby inne Zał
cerografy utracone u kogokolwiek znajdować się mogły
aby ciichmość one objawić Żałującemu raczyli, przeci-
wko którym pod hasłem zdartych cerografow zataionych
[: gdyby takowa zdrada przez oficyantow dopełniła się :]
manifestując się: takowe oświadczenie z manifestem iako
uproszony podpisuję Jan Eygird wozny Ptu Oszman:

Bywszy u maie za informatora dzieci moich Wilhelm
Duglas po wyjeździe moim do Słonima dla niektórych inte-
sow zostawszy się w Wilnie, poruczone onemu dla odda-
nia do zachowania znajomym moim przyjaciółom różne wła-
sne moje rzeczy, i domowe sprzęty, zatrzymał usiebie; i
różne od tego czasu na imie moje w mieście Wilnie po-
robił długi obwieszczając o tym przesławitney Publiczności
upraszam rzeczonemu Duglasowi na imie moje nie nie
kredytować bo za niego opłacać niebędę, i niczego w zastaw-
nie brać i nie kupować, bo pomienione rzeczy Sado-
wnie od niego zyskiwać będę: registr rzeczy u Duglassa
zostających; pantalon ordynaryjnego drzew., Gitara, For-
tepiano mahoniowe, księga encyklopedya angielska z koper-
sztychami, Łulki pieńkowe 2, koldra atlasowa, Baro-
metr, kufer napelniony różnym sprzętem domowym, książka
z notami na fortepiano, w Słonimie Roku 1809 mca
7bra 21 dnia. A Bernard Nadw: Sowiet;

Tomasz Korwin Petrozolin Szambelan byłego Dworu
Pol mając na przeszłych kontraktach Mińskich przez WW
JPanów Hieronima Sirzelbickiego Stołn: Witeps oraz Onu-
frego i Helenę z Strzelbickich Chruszczewskich Poruczn-
kow był woysk Pol: Dziedzictwem wybyty sobie Maią-
tek Biesiady małe zowiący się z folwarkiem Tmewicz-
mi, awulsem Konotopą i dalszemi onego attynencyami w

powiecie Wileyskim Gubernii mińskiej położony zawiada-
mia pzzez gazetę i ostrzega, ieżeliby kto do takowego mają-
tku; albo z powodu tego, do wybywcow onego miał iako-
wą pretensyą: ma się w tem udadź przed terminem
następnych kontraktow Nowogródzkich, to jest przed 18
marca 1810 ru do terazniejszego nabywcy Szambel: Pe-
trozolina mieszkającego w majątku Bychowszczyzna zwa-
nym powiecie Szuckim Gubernii Mińskiej o miłę od Nie-
swiża położenie mającym, lub komu zręczniey wypad-
nie zgłosić się do folwarku Tausewicz attynencyi od Bie-
siad przez oego nabytych. roku 1809 d. 21 gbra

Niżej podpisany oświadcza przez gazetę, iż wydany
został przez onego oblig na siedém tysięcy osimset zł: WJP:
Raymondowi Chodzkowi oboznemu: Zaw: nie za żadne wię-
te nato pieniądze, lecz urosł tylko w sposobie zarąk, z kon-
wencyi między stronami nastaley i nawzajem niedotrzyma-
ney; która to konwencia również tymże obligiem w kilka
tygodni po nastaniu takowych tranzaktow przed czasem
ieszcze exolucii w tym obligu zapisaney, to jest: przed 25
ianuar 1809 ru w aktach Zlem: wileń: i Oszmian: zama-
nifestowaną zostało. Ru 1809 d. 21 8bra.

Tomasz Korwin Petrozolin Szambel: B. D. P.

Le Sieur Hofman chirurgien, dentiste, oculiste Her-
nier, bandagiste, connu a Vilna depuis 3 ans, a lhonneur
de prevenir le respectable public, qu il fait toutes les ope-
rations de son art les plus difficiles et abandonnées. On
trouve chez lui tout ce qui est utile pour la guerison des
meaux de dents ainsi que pour la propreté de la bouhe. Le on
trouve aussi des bandages elastiques de toute espee, il guert,
les ruptures naissantes et par dilatation avec son specifique;
ainsi que l'eau divine de st. Yves pour la maladie des yeux.
Il loge rue Rudnicki vis a vis le palais d Ogiński dans la
maison de Hirszy.

Hoffmann Chirurgus Dentista Okulista i Bandazysta
który od lat 3 w Wilnie znany ofiaruje przesławitney Pu-
bliczności swoje usługi — Robi różne od medyków opu-
szczone operacye — Przedaje wszystko to co do ochędo-
stwa zębów i ust służyć może — Przedaje lekarstwo od
bolenia zębów przedaje takż wodę St Yves nazwaną —
kuruje także świeżo powstające ruptury i stosowna do onych
sprężyste Bandaże u niego dostać można. Mieszka w Domie
obywatela Beniamina na ul cy Rudnickiej, na przeciw pałacu
Ogińskiego pod Nrm 124.

Wileński Policmeyster podaie do powszechney wia-
domości, iż rodem z Saksonii JP. Jakub Kotłowski, tu w
mieście dopióro mieszkający, ma wyjeżdżać ze Granicę
do miasta Warszawy — Ktoby zatym miał do niego ia-
kową pretensyą niech się nadgłosi do tegoż Policmey-
stra. Roku 1809miesiąca 8bra 19 dnia.

Policmeyster Szłykow.

W Pałacu JW. Abramowicza Star pod Nrm 146
ohok S. Kazimierza w rynku, w nowo założonym Han-
dlu Tichona Zaycowa znajduia się konfitury kirowskie w
różnych Gatunkach w ulepie, cena onych funt po Rublu
jednym srebrem: udzielnie zaś Ananasy smażone, cena funt
srebrem rubli 3.

Na skutek zalecenia JW. Cywilnego Gubernatora
Litewsko wileńskiego Magistrat Miasta Wilna podaie do
wiadomości publiczney, iż będzie się odbywać licytacya,
rozmaitych rzeczy po zesłym z tego swiata Stanisławie
Odachowskim byłym Sekretarzu Rządu Uniwersytetu, iakoto
Biblioteki, meblów kopersztychów garderoby i bielizny, w
terminach, dnia 29 terazniejszego miesiąca października
w aulii Akademickiej, gdzie się odbywaią examina publiczne.

Towarzystwo Wileńskie Dobroczynności, czas wnoszenia do kasy skład k corocznych dożywnych terminami dniem 1 stycznia i 15 kwietnia każdorocznie zakreśliło; a to dla postanowienia Administracyi Domu Towarzystwa w stanie wczesnego przygotowania wszelkiego gatunku zapasów, ku opędzeniu potrzeb ubóstwa w tymże domie utrzymywanego służyć mających. Lecz gdy nie wszyscy Członkowie dotąd ofiary swoje coroczne opłacali, przeto tylko na rok bieżący, normalny termin opłaty składek, do dnia 1 listopada rozciągnąć i przedłużyć a o takowym postanowieniu swoim Członków, którzy dotąd składek tegorocznych zaległy z lat poprzedzających do kasy niewnieśli obwieścić przez gazetę kuryera litewskiego uchwalilo. Co też skutecznia, obligując tych że Członków lub ich plenipotentów aby przyspieszyli należną opłatę rocznych składek swoich.

Jest na arendę hrabstwo Krozkie na Zmuydzi w pięć Rosieńskim między Tyłzą Memlem Lpawą Rygą niedaleko rzek portowych położone, z miasteczkiem pałacem, w którym są iarmarki, szkoły liczne, a klasztor z krescencyą dworną powiększyć się mogącą, i wielu wygodami obszernymi w ziemi, lasach, i wodzie: intraty roczney jest 33180 złotych — Przytém Hrabstwie jest folwark Kosinki w położeniu całę wygodnem czyniący roczney intraty złotych 4500: oddaie się na zastaw za sumę czter 2700. Dla umowy zgłosić się do WJP. Józefa Rodziewicza Horodniczego Oszmian: pomienionego Hrabstwa dziedzica tamże w Krozach mieszkającego.

Przybyła do tutejszego miasta osoba posiadająca języki: Niemiecki, Francuzki, Włoski i Polski naydosłateczniej: życzy sobie zarekomendować się tutejszcy Publicznosci w założeniu pensyi do którego to zamiaru stosownych utrzymywać będzie Nauczycielow — Takoz dawać będzie żądającym w dawaniu lekcyow wzmienionych językow tańce, i na instrumentach różnych lekcyę; mieszka w klasztorze P. Zarzecznych, o które w tymże samym klasztorze poinformować się i naydogodniejszą z nią umowę zrobić można.

Rzymko Upitski Brzeski Konsystorz po wysłuchaniu sprawy rozwodowej urodzonych Antoniego i Teofilii z Pietryszkiewiczow Raieckich położwszy stosowną do praw decyzją ona stronie powodowej oraz Defensorowi w Sali Sądowej opublikowawszy, gdy dotąd urodzony Antoni Raiecki ani przez siebie ani przez plenipotentą stawiającego u Sądu do przysłuchania się wyrokowi i o miejscu onego przebywania wiadomości niema niniejszem przez umieszczenie do gazet trzykrotnie onego obwieszcza aby w przeciągu czasu prawem pomierzonego u Sądu Konsystorza Brzeskiego jawił się i akceptacją lub nie ukontentowaniem od wyroku oświadczył.

Roku 1809 Mca august 3 dnia. Zszedł z tego świata Szlachetny Karol Klawzowski były Prezydent Miasta Nieswiża nie uczyniwszy żadnego co do majątku swojego rozrządzenia, który Rząd miejscowy JO. Xcia Jmci Radziwiła Nieswiskiego i Ołyckiego Ordynata; poleciwszy urzędowi Ratusza Nieswiskiego zinwentowanie wszystkich szeregów pozostałego majątku bierze ony w tymczasowe swoje zawiadywanie z racyi nie naydowania się sukcesorow dla zebrania onych przez Gazetę awizować postanowił: iż tenże zeszy bez potomnie Szlachetny Karol Klawzowski z głowy Nieczaiów po matce Konstancyi Nieczaiównie był Dziedzicem kamienicy dwu Etażney w rynku miasta Nieswiża stojącej, oraz czterech kram murowanych pod Ratuszem, półowę takowej kamienicy zastawnym prawem WJP. Jan Jankowski posiada — Jesli więc w przeciągu roku i szesciu niedziel, idący któżkolwiek od sukcesyi, dowodow niesprzeczną sukcesyą probujących przed Rządem miejscowym Xiążęcia Ordynata, lub Ratuszem Nieswiskim nie złoży, obowiązany będzie Rząd tenże iako w miescie dziedzicznym przedsięwziąć co do rozporządzenia ogółem takow ego majątku przepisane prawem szrodki

Rząd wileń: Gubern: obiawia że dobra Lopic Peysupy i Szambeliszki w pięć Kowieńskim leżące, są przeznaczone, dla dopełnienia skarbowey summy, przez kasiera kowień-

skiego Szyrwińskiego zachwyconey, na sprzedaż publiczną; mają dusz skaskowych mezkich 164, czynią rocznego dochodu złotych 7870 a zatym w proporcya tego procentu na wieczność są ocenione zł. 1574 3 gr 20, chcący one kupić mają się jawić do Rządu Gubern na terminu roku 1810 stycznia 28, lutego 1, i ostatecznie lutego 9—

Roku 1809 wrzesnia 18 w miescie Dubnie umiał JW. Frankiszek Biesiekierski Marszałek ptnu Dubieńskiego zostawił znaczny majątek w dobrach, kapitałach, i sprzętach bez żadney dyspozycyi testamentowej. Jurzydyk ia miejscowa zrobiła Inwentarz pozostałości i całą masę oddała pod opiekę JO. Xcia Lubomirskiego iako Dubna dziedzicowi i zmarłego przyjacielowi. Obwieszczaia się więc suksessorowie w kraju lub za granicą będący aż by raczyli z należytą legitymacyą następstwa zgłosić się do Dubna do samego Xcia Dziedzica lub do Józefa Domańskiego Regenta Warszawskiego w pomoc administracyi przedanego —

Sąd Gł: ciągle rozbiera z Remisyinych sprawę Toczyłowskiego z Wankowiczami, następuia daly aktoaty Huwalta z Sulistrowskim, Radziwiłowiczow z Hryncowiczem, Romanowicza z Siebiedziem, Leyby z Abramowiczem, Siepowiczowey z Beresiewiczami, Rewickiego z Domańskim, Notelewicza z Danilewiczem, Kordziukow z Proszynskim, Pusłowskiego z Zabą. i t.d. Ukończenie remisyinych niedalekie, a zatym bez zwłoki sprawy apelacyjne wołane będą — Sąd Głny wremienny rozbiera sprawę Jasińskich z Sumskim z reg strow apelaacyjnych — Kommissia Sądowa edukacyyna ciągle sessyi swoje odbywa

1809 Junio 10 wedle Ukazu J. J. Mości Rząd Gubern: wileń: rozpatrzywszy Rapport powiatowego Strapazego dla Przłożenia wojennego Gubernatora prozby i dalsze dowody w dziele Starozakonnego Zelmanowicza i innych kahalnych z żydem Wulfem Judelowiczem rozkazał „Gdy zmieniony Wulf Judelowicz sam w prozbie własney wyznaie, że on jeszcze za czasow rządu polskięy za współnictwo w kradzieży był publicznie ukarany wciśnieniem na czele, znaku szubienicy, azatym on według ustaw naywyższego o Guberniach urzadzenia rozdziału 27 punktu 5 niemoże być w żadnym zbiorze, na mocy więc tego prawa stosownie do przedłożenia wojennego Gubernatora onego Judelowicza natychmiast oddać od powinności w bractwie pogrzebowym iako niegodnego być w dobrym towarzystwie i niemającego wiary i o tym Policmeystrowi postać Ukaz ażeby wyszedł iak manowicie Judelowicz był wybrany i ustanowiony na ten obowiązek raportując bez zwłoki i na pierwsze przedpisanie Rządowe; o czym i Woicznemu Gubernatorowi domać i złożone P. Judelowicza Papiery zwrócić Jemu nazad „Na autentyku podpisał Sekretarz Dmirewski.

Słowo Logogryfu U l i c a, w którym są wyrazy Ul, Licz

SZARADA

Pierwsze dwie użyteczne
Ludziom każdego stanu;
Trzecie w pytaniu grzeczne;
Czwarte służące Panu;
Wszystko wzięte społem
Pierwszych jest żywiołem

Cena targowa					
Od d. 15 Sierpni ad d. 22 tegoż				Rub	Kop
Beczka	Zyta	-	-	8	80
	Pszenicy	-	-	15	—
	Jęczmienia	-	-	7	20
	Owsa	-	-	5	—
	Grochu	-	-	7	40
Faska	Masła	-	-	5	—
Asygnacya	100 Rubli	-	-	42	—
Dukat	-	-	-	3	28